

doménica, f. nedjelja; — delle palme cvjetna nedjelja; — in albis, bijela, svjetla nedjelja; méttersi il vestito della —, obući se u svečano, prazničko odjeđe; (prov.) chi ride in venerdì piange in —, tko se u petak smije, u nedjelju plače.

domenicale, ag. nedjeljni; lèttera —, nedjeljno slovo (koje u crkvenom kalendaru obilježuje sve nedjelje u godini); orazione —, Oče naš; riposo —, nedjeljno počivanje, nedjeljni počinak.

domenicano, m. (mónaco) dominikanac, redovnik, fratar sv. Dominika.

domèstica (-che), f. sluškinja, služavka; — per tutti lavori, sluškinja za sav posao u kući.

domesticare, v. a. V. addomesticare.

domestichezza, f. familijarnost, druževnost, blisko priateljstvo; otvorenost; (di animali) pripitomljenost, ukroćenost.

domèstico (-ci), m. sluga, služitelj; poslužnik; i -i (collettivamente) posluga, sluge, služinčad; služiteljstvo, služenje; i miei -i, moja čeljad, moji ljudi.

domèstico (-ci), ag. domaći, kućni, kućevni, porodični; (animale) pripitomljen, pitom; (mil.) domaći, unutarnji, građanski (rat); (culturato, di terreni) obraden, iskrčen; (agr.) va lasciato il — e tagliato il selvatico, treba ostaviti pitomo, a odrezati divlje; furto —, kućna krađa.

domiciliare, ag. kućni; perquisizione —, pretres stana, kuće; kućna premetačina; — una cambiale, naznačiti na mjenici platilište, domicilirati mjenicu.

domiciliarsi (*domicilio*, -ili), v. n. nastaniti se.

domiciliato, ag. koji stanuje, nastanjen.

domicilio (-li), m. mjesto stanovanja, stan; (legale) pravno prebivalište; (ordinario) obično prebivalište; (naturale) prirodno prebivalište; diritto di —, pravo građanstva; — della cambiale, platilište mjenice, domicil mjenice; aver —, prebivati; cambiare —, promijeniti prebivalište; violazione di —, povreda kućnoga prava, rušenje kuć-

noga mira; — coatto, prisilno boravište; mandare a — coatto, osuditi nekoga da živi u jednom mjestu; d'ignoto —, nepoznata boravišta; a —, na kući; trasporto, consegna a —, isporuka na kuću, prijenos robe u kupčev stan; (leg.) eliggere —, izabrati (svoje) boravište.

dominante, ag. koji vlada, gospodari; glavni, pretežni; città —, glavni grad; i -i, kraljevi, vladari.

dominare (*domino*), v. a., v. n. e assol. vladati, gospodariti; (una città, ecc.) nadvladati (grad, itd.); (le passioni) svladati, obuzdati, ukrotiti (strasti); (vincere) pobijediti, zavladati, zago-spodovati.

dominatore, m. (strice, f.) gospodar, vladalac, zapovjednik.

dominazione, f. gospodarstvo, gospodstvo, vlast, vladanje, vlast; (teol.) le dominazioni, vlasti (andeoski red).

Domeneddio, V. Domeneddio.

dominio (-ni), m. gospodstvo, vlast; dobro, imanje; (proprietà) vlasništvo, gospodština; — della corona, krunovina; — dello stato, državno područje, državna oblast; il — della scienza, oblast znanja; — di sé stesso, vlast nad samim sobom; (lett.) cedere nel pubblico —, postati javnom svojinom.

dòmino e domino, m. domino (odijelo za maskirane balove); lice obučeno u domino; domino (za igranje); fare —, dobiti partiju domina.

dòmma (-mi), m. (eccl.) dogma, pravilo ili načelo vjere; i -i d' una scienza, utvrđene istine, o kojima se ne smije više da raspravlja.

dommàtica (-che), f. dogmatika (dio bogoslovija koje naučava dogme).

dommàtico (-ci), ag. dogmatičan, koji se tiče dogme. || m. dogmatik, koji s visine govori, učiteljskim tonom.

dommàticamente, av. dogmatički; odsječno, odlučno.

dommatismo, m. dogmatizam.

dommatizzare, v. n. predavati dogme; (fig.) govoriti s visine, učiteljskim tonom.